

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4068/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пунмоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1782/19 од 21.05.2019. године, исправљено решењем истог суда од 18.06.2019. године, на седници одржаној дана 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1782/19 од 21.05.2019. године, исправљено решењем истог суда од 18.06.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1782/19 од 21.05.2019. године, исправљено решењем истог суда од 18.06.2019. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Вишег суда у Новом Пазару П 1243/18 од 04.03.2019. године, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је Закључком Владе РС број 401-161/2008 од 17.01.2008. године, којим су дозвољена средства ради исплате новчане помоћи ратним војним резервистима са пребивалиштем на територији седам неразвијених општина Куршумлија, Блаце, Бојник, Лебане, Житорађа, Дољевац и Прокупље, повређено начело једнаких права и обавеза, чиме је извршена дискриминација по основу места пребивалишта тужиоца, као резервисте са пребивалиштем у ..., а који није наведен у Закључку Владе Републике Србије број 401-161/2008 од 17.01.2008. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцу трошкове поступка од 9.100,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1782/19 од 21.05.2019. године, исправљено решењем истог суда од 18.06.2019. године, одбијена је као неоснована

жалба тужене и потврђено је решење о трошковима садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као изузетно дозвољеној.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побитим правноснажним решењем, о трошковима поступка одлучено је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 05.07.2016. године и чињеницом да у списима постоји издат рачун у ком је исказан ПДВ на име пружене адвокатске услуге. Из тих разлога, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке у делу којим је одлучено о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**